

Dupa eliberarea sa stabilita la Botosani, lucrind ca mecanic agricol la S.M.A. "Asiul" au devenit cu sila un membru de nadejde a clasei proletare, intrat pe singura poarta care-mi fusese lasata deschisa; nu mi-a mai ramas decit sa-mi scriu memoriile amintindu-mi printre altele de cei doi ani de facultate irositi (aveam 22 de ani cind m-au fost arestat prima data).

Jurnalul redactat in 5 caiete, un adevarat compendiu penitenciar, continez liste de nume ale calailor si ale victimelor lor. Niste prieteni au alertat securitatea care i le-a confiscat.

Avind de intretinut 4 copii, e silit sa plece la Brasov pentru a-si intovarasi fata studenta. Aici i se aloca un securist supraveghetor. In 1986 revine la Botosani si regreta si azi ca a pierdut momentul Brasov. Avea insa sa intilneasca muncitori Brasoveni participanti la revolta din 1987, ascunsi in decuriile securitatii din Botosani, la doua nivele sub pamint.

Cum a reusit sa ajunga din nou acasa?
Incapatinandu-se sa-si scrie memoriile.

Il obseda pericolul uitarii si a incercat sa le trimita in Franta unui prieten. La 24 Septembrie 1983 i se ridica buletinul si este invitat a doua zi la securitate. Avind experienta, dispare intr-un pelear pe meleaguri nemtene. E cautat. Se intoarce acasa. 62 de ani e o virsta totusi. In lipsa securitatii ii controlase de nenumarate ori domiciliul, ba chiar ii instalasera si un fals microfon. "Cind am intrat in casa, fata mi-a pus degetul la gura si mi-au dat a intelege ca Ei au lasat ceva." Am gasit sub tabla mesei o cutioara plata de lemn, prinsa in cuie. Desfac capacul. Nu erau decit niste fire de sirma peste care am lovit cu degetele. A facut zbrrrr...!

In ciuda perchezitiilor nu a fost depistat ("Puteam sa le iau palaria de pe cap, ascuns cum eram pe un dulap"). Se hotaraste sa nu se mai ascunda iar vecinii nu l-au dezamagit, pirindu-l. La 14 Iulie 1990 casa este inconjurata de militieni, iar domnul Stan este ridicat de... Corneliu D. Ionescu, pe atunci colonel la Militia din Botosani.

Ajuns aici cu povestirea isi exprima parerea ca "probabil facea parte din conspiratia anticomuniste, fractiunea M.I., si fusese aruncat la Botosani".

Dupa ancheta ("mijloacele se rafinasera") i se regizeaza un proces in fata poporului (1). Acuzatia: colportare de informatii tendentioase si dusmanoase regimului. Acuzatorul: colonelul Mija, seful securitatii din Botosani. "Cei 8 activisti de partid au fost bine scoliti, poate chiar infricosati, sa insiste asupra dusmaniei mele fata de regimul comunist, ceea ce de fapt era foarte adevarat, cerind aplicarea unei pedepse exemplare dar ea nu a fost data. N-a refuzat ca eu as fi un dusman al poporului, desi eu mi-am facut o autocritica severa conforma materialului pe care mi l-au pus in mina. Activistii si-au luat angajamentul ca ma vor redresa, iar colonelul Mija, dupa proces, cind mi-a restituit buletinul mi-a spus foarte mandru "Te-am redat familiei!" Cu toate acestea au incercat sa ma inadreze forat in munca la virsta de peste 60 de ani.

Chiar si acum un capitan de la S.R.I. se intereseaza asupra activitatii mele.

Domnul Stan, fostul mosier a carui veche casa adaposteste sediul C.A.P. -ului, nu vrea mosii, nu vrea despagubiri (decit morale). Asteapta ca toti taranii o lege clara asupra proprietatii pamintului si de ce nu o bucata de pamint egala cu a oricarui taran, pe fosta sa mosie.

La despartire a intrebat: "Stiti ce facea Eisenhower? In fata biroului pe perete il atirase pe Hitler. Si din cind in cind se uita la el!"

Desigur, acesta prezentare sumara, nu poate acoperi lantul detaliilor foarte interesante pe care domnul Stan le pune la dispozitia celor ce doresc sa recupereze adevarurile dureroase ale perioadei terorii securicomuniste. Aceste detalii sint cuprinse in cele 7 caiete confiscate de securisti si pe care procuratura din Iasi, printr-un miracol, datorat

...tutii. Discutata noi incheiem aici.

Florin Romano

Ioan Rosca

VIRUSUL TIRANIEI

Ioan Rosca

Este oare totalitarismul doar o varianta nociva de organizare politica a unei societati, sau el corespunde unei tendinte mai generale de degradare a raporturilor dintre oameni? Am putea vorbi de o boala ce impinge spre tiranie sufletul omenesc?

Realitatea ultimelor 10 luni aduce aceste intrebari in prim plan.

Pentru ca, dupa caderea celui ce pare a concentra ca un simbul, samanta raului dicatorial, constatam ca manifestarile tiranice continua sa ne otraveasca existenta, veninul lor parind diseminat in intregul organism al natiunii noastre bolnave...

Descoperim ca exista ATOMI DE TIRANIE, raspinditi cu cinica strategie in moleculele caracterelor noastre cu ajutorul "curei" la care ne-au expus specialistii in formarea OMULUI NOU. Pentru a putea lupta impotriva acestui virus ce ne uriteste chipurile trebuie sa refuzam ascunderea adevarului rusinos ai prezentei sale.

Sa facem deci o trecere in revista amintindu-ne:

Ca relatia dintre sefi si subalterni devenise un ritual discretos de satisfacere a voluptatii stapinului de a-si bruflului supusul. Aceasta baie de umilinta zilnica producea renuntarea la demnitate de care sistemul avea nevoie. Subalternul domesticit visa sa ajunga si el seful cuiva, "sefia" devenind referinta de definire a succesului in viata...

Ca raportul dintre militian, securist, sau activist si cetatean devenise monstruos. Eram dezarmati in fata oricarui abuz, perfect constienti ca nu ni se va da satisfactie daca ne vom plinge, caci Ei erau solidari, putindu-si permite sa ne trateze oricum la adpostul retelei de teroare. Nu celui care incalca legea ii era frica de intalnirea cu reprezentantii ei (in astfel de cazuri se gaseau "solutii" caci cei patati erau usor utilizabili) ci omului cinstit care ajunsese sa tresara daca ii intilnea! (Faptul ca mafia inchizitoriala comunista practica teroarea ca metoda de lucru nu e un secret decit pentru cei care nu au incercat sa "iasa din rind", multumindu-se sa vinda toanele stapinilor, gudurindu-se pentru o bucata mai buna).

Ca pofta de dominare contaminase pina si acele raporturi interumane care in mod normal se bazeaza pe intelegerea amicala intre parti. Stilul tiranic iesea la iveala in cele mai nepotrivite situatii...

Am putut astfel asista la o transformare a profesorului din ghid al incercarii de formare a elevului intr-un stapin discretionar, regele salii de clasa! Supunerea devenise din metoda de disciplina (ordonare) scop in sine, scoala coborindu-se la rolul abject de mecanism de infringere a personalitatii elevului, obtinandu-l cu atitudinea supusa de care trebuia sa dea dovada ca pion obedient.

Adevarul era ascundat a doctorului tipind la pacient, a cheferului trintindu-ti cu scirba furtaria pe masa, a vinzatorului facind clientii, a ofiterului facind manej cu prizonierii care facea manej cu caporalul care facea manej cu soldatul care astepta sa treaca in ciclul doi pentru a prinde si el un recrut...

Si, dovedind cit de adinc a patruns tirania, remarcam dureroasa dereglare a raporturilor de familie, ura in care isi duceau existenta multe "cupluri", sau practica educarii in forta a propriului copil!

Carare oare calea de a scapa din ghearele acestui mecanism de inraire, regasind bucuria libertatii colective? Iata intrebarea la care orice grupare ce lupta impotriva totalitarismului trebuie sa caute raspuns!

Un program antitotalitar trebuie sa aiba in centru EDUCATIA DEMOCRATICA, daca isi propune sa se opuna nu numai unor reprezentanti ai viciului totalitarist, ci viciului inesa!